HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

נהי דליתנהו בהשמטת קרקעות. כלומר בכל דין השמטת קרקעות דהא תנן מוכרין לעולם (א) : והך מכילתא קדישים משום כפרה הוא דכתיב ואכלו אותם אשר כופר בהם מלמד שהכהנים אוכלין והבעלים מתכפרין (יומא פח:) אימא לא תיבעי זימון קמ"ל כו': **מלטרפין כו'.** אי אכיל חד כהן וחד לוי וחד ישראל. כהן בהדי זר מצי אכיל ולא מצי אכיל כהן בהדי כהן לא מצי אכיל אימא לא (ג) ליצטרף קמ"ל נהי דזר בהדי כהן לא מצי אכיל כהן בהדי זר מצי אכיל (ד) הכל מעריכין כהנים לוים וישראלים פשיטא אמר (ה) רבא לא נצרכא אלא לבן בוכרי דתנן (ו) א"ר יהודה העיד בן (ז) בוכרי ביבנה כל כהן ששוקל אינו חוטא אמר לו רבן יוחנן בן זכאי לא כן אלא (ח) כל כהן שאינו שוקל חוטא אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן (ט) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו הם היאך הם נאכלין ולבן בוכרי נמי כיון דלכתחילה לא מיחייבי לאיתויי כי מייתי נמי חוטא הוא דקא מעייל חולין לעזרה דמייתי להו ומסר (י) לצבור סד"א הואיל וכתיב (יא) וכל ערכך יהי' בשקל הקדש כל דאיתיה בשקלים איתי' בערכין והני כהנים הואיל וליתנהו בשקלים ליתנהו בערכין קמ"ל (יב) א"ל אביי האי וכל ערכך לכל ערכין שאתה מעריך לא יהו פחותין מסלע הוא דאתא אלא אמר אביי איצטריך סד"א הואיל וכתיב (יג) ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כל דאיתיה בפדיון הבן איתיה בערכין והני כהנים הואיל וליתנהו בפדיון הבן ליתנהו בערכין קמ"ל (יד) א"ל רבא אלא מעתה גבי איל אשם דכתיב (טו) ואת אשמו יביא לה' איל תמים מן הצאן בערכך ה"נ דכל דאיתיה בערכין איתיה באיל האשם טומטום ואנדרוגינוס דליתנהו בערכין ליתנהו באיל האשם אלא אמר רבא ואיתימא רב אשי איצטריך סד"א הואיל וכתיב (טז) והעמידו לפני הכהן (יז) ולא כהן לפני כהן קמ"ל נערכין לאתויי (יח) מגוול ומוכה שחין מנה"מ דת"ר בערכך להביא ערך (יט) סתום ד"א בערכך ערך כולו הוא נותן (כ) ולא (כא) ערך אברים יכול שאני מוציא אף דבר שהנשמה תלויה בו ת"ל נפשות נפשות ולא המת אוציא את המת ולא אוציא את הגוסס ת"ל והעמיד והעריך כל שישנו בהעמדה ישנו בהערכה (כב) וכל שאינו בהעמדה אינו בהערכה ד"א נפשות אין לי אלא אחד שהעריך אחד אחד שהעריך מאה מנין ת"ל נפשות דבר אחר